

HÚSVÉTI BESZÉD

1.

Testvéreim, Jézus Krisztusban! A Hiszekegyből ismerjük ezt a rövid mondatot: Harmadnapon halottaiból feltámadott. Hiszek a feltámadott Jézusban! Az Úr Jézus feltámadásának e mai ünnepén erről a mondatról szeretnék beszélgetni veletek. Arról, hogy mit jelent ez a mondat: „Hiszek a feltámadott Jézusban!”?

Testvérek! Mindenekelőtt azt szeretném tisztázni, hogy ez nem annyit jelent, hogy elhisszük bárkinek is, hogy Jézus feltámadt. Én nem éltem akkor, amikor Ferenc József élt; utána születtem. De édesapám látta és én beszéltem édesapámmal s a nagyapám is látta Ferenc Józsefet, és én beszéltem a nagyapámmal; és soha meg nem fogalmaztam még ezt a mondatot: „Hiszem, hogy Ferenc József élt.” Nem elhívésről van szó, ha egyszer történeti ténnyel állunk szemben. Semmi értelme sincs, hogy én elhiszem valakinek, a történelemtanáromnak vagy bárkinek, hogy Mátyás király élt. **A tapasztalati tényeket - tudjuk.** Mi nem elhisszük, hogy Jézus feltámadt, hanem tudjuk, hogy feltámadt. Tudjuk azon az alapon, hogy valakik tapasztalták ezt a feltámadást. Pontosan ugyanúgy, ahogyan édesapám és nagyapám tapasztalta, hogy volt, élt egy Ferenc József nevű magyar király.

A Szentírás, a húsvéti események korabeli írásos rögzítése, beszámol róla, hogy a tanítványok kisebb és nagyobb csoportja nem egy ízben tapasztalta, hogy Jézus nagypéntek után velük együtt járt, és tanította őket 40 napon keresztül. Csak ez a tapasztalati tény volt elég erős arra, hogy a nagycsütörtök-éjszakai elfogatás alkalmával megrendült húségű tanítványokat összegyűjtse új húségre Jézus és Jézus ügye mellett. Csak ennek a tapasztalati ténynek az erejében találkoztak még egyszer össze azok, akik a Getszemáni kerti esemény hatására úgy érezték, hogy szét kell szaladniuk, haza kell menniük, vissza kell térniük hálóiukhoz, szerszámaikhoz, ekéjükhöz, mert a Jézus által képviselt ügy csúfos és reménytelen véget ért. Csak a tapasztalás erejében tudták Tamást a barátai meg egyszer sorba állítani. Tamás csak a tapasztalás erejében volt hajlandó ebbe az ügybe újabb időt és energiát belerakni.

Hagyományaink szerint ez a tizenkét fiatalember, a Júdás helyére állított Mátyással együtt, életük végéig tanúbizonyság-tevő volt. E szó „tanúbizonyság-tevő” – görögül így hangzik: „martüsz”. Ebből lett a magyar „mártír” szó. Zebedeus-fia Jakab kezdte a sort. 44-ben, alig tíz évvel az események után, karddal lefejeztette őt Heródes Agrippa király. S a többiek folytatták a sort. Egy életen keresztül hajlandók voltak vállalni az egy kapura játszást. Azt, hogy csak őket üthetik, és ők nem üthetnek senkit sem. Azt, hogy csak őket börtönözhetik be, és ők nem börtönözhetnek be senkit. Csak őket fejezhetik le és feszíthetik keresztre, és ők nem fejezhetnek le senkit sem és nem feszíthetnek keresztre senkit sem, mert olyan tanítást kaptak Jézustól, amelynek következtében csak ők kaphatnak gölt. Ezek az emberek egy életen keresztül vállalták az egy kapusa játszást.

Megpecsételték vállalásukat életük odaáldozásával is. Lélektani lehetetlenség lett volna elvállalniuk ezt az egész életükre szóló üldözöttséget és a halált is, ha nem állt volna ott életük mögött a tapasztalati tény bizonyossága. Minden szavuk azzal kezdődött, hogy ezt és ezt mondta nekünk, mint az életre bemehetés feltételét Az, aki legyőzte a halált, Az, aki megmondotta, hogy

harmadnapon feltámad... és mi tapasztaltuk, hogy Ő a harmadik napon feltámadt és utána közöttünk élt.

Testvérek, amikor azt mondom, hogy hiszek a feltámadott Jézusban, akkor ez mindenekelőtt ezt jelenti: **tudom** (ugyanúgy, mint azt, hogy Mátyás király élt, és azt, hogy Ferenc József élt), **hogy** húsvét vasárnap hajnalán üressé lett a sír, **mert Jézus feltámadott és Istennek igazolta magát ezzel a feltámadásával.**

2.

Hiszek a feltámadott Jézusban. Ez a tétel még valami egyebet is jelent. Egyetlen mondatban foglalom össze ezt az egyet: **a szeretet jelenti az életet az ember számára.** Azért jelenti a húsvéti tény ezt a mondatot, mert Az, aki húsvét hajnalán Istenként igazolta magát, semmi másért sem jött közénk, mint azért, hogy ennek a mondatnak a tartalmát elmondja számunkra. Azt, hogy a szeretet jelenti az ember számára az életet. Azt az életet, amely a halálon is diadalmaskodva élet, elvehetetlen, és meg-nem-szűnő élet! Most azt kell elmondanom, hogy mit értett Jézus ezen a szón: „szeretet”.

Amikor kimondotta ezt: „szeretet”, akkor Jézus azt gondolta, hogy ennek érvényesülnie kell a családban, érvényesülnie kell a munkahelyen, érvényesülnie kell a nemzetben és érvényesülnie kell az emberiségben. Amikor tehát Ő ezt a szót mondotta, akkor éppen az ellenkezőjét mondta a csoport-érdeknek. Tehát nem családi érdeket mondott, és nem vállalati érdeket mondott, és nem nemzeti érdeket mondott, hanem – mivel Ő azt az Istent képviselte, aki minden embernek az Atyja – ennek következtében emberiségérdekben gondolkodott. Ezért aztán ez a szeretet – amelyről azt mondotta, hogy az életet jelenti az ember számára – emberiség szélességű, emberiséget átölelő fogalom Jézus számára.

Azt vizsgáljuk, hogy mit jelentett ez a „szeretet” szó Jézusnak az ajkán. Három tartalmi mozzanatot fogok említeni:

Előszőr: A szeretet Jézus számára nem hatalmat, pozíciót, nagyságot, uralkodást, hanem mindezeknek az ellentétét jelentette. Pályájának kezdetén a Sátán a pusztában fölkinálja néki a világszásárságot, de Jézus visszautasítja. Pályájának delelőjén a kenyérszaporítás után ötezer zsidó férfi elindul feléje, s felkinálja néki karját és kardját és vele együtt a zsidó királyságot és – visszautasítja. Az az Isten, aki eljött közénk, hogy elmondja számunkra, hogy a szeretet jelenti az ember számára az életet – falusi kisiparosként és fizetés nélküli vándortanítóként mutatkozott be nekünk. Hogy még érthetőbbé tegyem a szeretetnek ezt az első, Jézus által megadott tartalmát: főosztályvezetői képességekkel osztályvezetői tisztségre sem törekedett. Kicsi akart maradni, mert számára a szeretet egyet jelentett ezzel a szóval: „szolgálat”; és ahogyan Jézus értette a szolgálatot, úgy azt Isten is csak egy falusi ácsmester és egy fizetés nélküli vándortanító formájában tudta megvalósítani. Bár Isten volt, mégsem vállalkozott arra, hogy bemutassa, hogyan lehet „szolgálnunk” világszászári vagy zsidó királyi pozícióban. A Jézus által meghirdetett szeretet **első tartalmi vonását** ez adja: **szolgálat a kicsiség életformájában.**

Második vonás: Nem tollasodni és nem gazdagodni akarni mindenekelőtt, nem saját csoport-érdeket képviselni, hanem emberiséget képviselni. Ezért nála a szeretet egyenlő azzal, hogy **adni akarni.** Ahogyan nem tollasodni, hanem adni akarnak azok is, akik lemondanak az egykézés és a kettőkézés életszínvonal-imádástól indított gyakorlatáról. Lemondanak arról, hogy tollasodjanak és

gazdagodjanak, mert tudnak nemzetben gondolkodni, amelyik belepusztul és semmivé válik, az élete vész el akkor, ha tollasodni és gazdagodni, nem pedig adni akarunk. A jézusi szeretet **második vonása az adni akarás, a gond a másíkért**. Gond azért, hogy legyen magyar nemzet a jövőben is. A szeretetnek eme második vonása a gond a *teljes másíkért*. Nem csak a magyar nemzetért, hanem azért a két milliárd éhezőért, amely előbb-utóbb fejünkre borítja majd ezt az életszínvonalat, amely életszínvonal a világ szégyene akkor, amikor két milliárd ember éhezik. A jézusi szeretet második vonása a gond a másíkért, nem a gond önmagamért, hanem a gond a másíkért, s ebből folyóan az adni akarás.

A jézusi szeretet **harmadik** vonása a **magamé meg-nem-védése**, a másik embernek és a **másik ember tulajdonának a meg-nem-támadása**, elvenni nem akarása. A jézusi szeretet harmadik vonása úgy szól a költő szavával, hogy „nem a kövek és a fémek és az ércek és a vasak, hanem a pelyhek és a selymek és a libaborítók és a cserények ...” ahogyan Illyés mondja Himnusz a nőkhöz c. versében. A szeretetnek a harmadik vonása: nem a kihúzott kard, hanem a hüvelybe visszadugott kard és a begyógyított fül – ahogyan Jézus mondta és tette.

Testvérek, az az Ember, aki átadta nekünk azt a szeretet-fogalmat, amelyik csak az egész emberiség érdekét ismeri és semmiféle magán- és csoport-érdeket el nem ismer, és amelyik szeretet a szolgálatban, az adásban és a nem-ütésben és a vissza-sem-ütésben rajzolódik ki tanításában... ez az Ember túlélte a halálát. Ez az Ember azoknak az erőknek a következtében, amely erők csak csoportérdekben voltak hajlandók gondolkodni – „Jobb, ha meghal ez a Názáreti, mert a zsidó nemzet érdeke úgy kívánja, hogy haljon meg ez a Názáreti...” – hangzott el a keresztfeszítés előtt két héttel Kaifás, a főpap-uralkodó ajkáról – a keresztfán kiszenvedett. De ez az Ember túlélte a maga halálát. S ezzel ez az Ember bebizonyította, hogy ez az a magatartás, az a szeretet, amely el nem fogyóan jelenti az életet.

3.

Testvérek, most ezt az „élet” szót akarnám még egy kicsit közelebről megnézni, hogy teljessé váljék előttünk az Isten húsvéti üzenetének, a mi húsvéti krédónknak az a tartalma, hogy a szeretet jelenti az életet az ember számára.

Az „élet” szó Jézus ajkán annyit jelent: *ami az embernek jó*. A jézusi tanítás annyit jelent, hogy a szeretet jó nekem, aki gyakorlom a szeretetet. Jó nekem, aki szolgálok és adok, nem ütök és nem ütök vissza. Jó nekem, mert nekem ettől van béke a szívemben. Jó, mert csak ettől van béke a szívemben. És mindenfajta érdekszolgálattól és csoport-szolgálattól és mindenfajta gazdagodni akarástól, mindenfajta ütéstől és visszaütéstől pedig békétlenség van az ember szívében... családban, munkahelyen és a nemzetek életében egyaránt. Egyetemes törvénye ez a szívünknek. Mindenkié pontosan ezt mondja, ha egy kicsit csendben marad. Ez a szeretet, **ez a jézusi szeretet...** ez adja számomra a békét. Ez adja **emberiség-szinten a megmenekülést**. Ez az egyetlen lehetőség arra, hogy az ember kihúzza magát ama fenyegető árnyék alól, amelyet az atomhalál lehetősége – bárdként a fejünk fölött – magában rejt. És a húsvéti tény alapján ez a szeretet elégíti ki azt az el nem hallgatható igényünket, hogy nem akarunk egyszer s mindenkorra elmúlni. Buta szó az, hogy Rákoskeresztúron mindennek vége lesz és soha ne láthassam többé azokat, akikkel együtt éltem, akiket szerettem.

Ez a húsvéti hiszek azt is jelenti, hogy ez a szeretet, amelyik nekem jó, jó a másíknak is. A

másiknak is, mert annak a másiknak a szívében az van, amit a költő úgy mondott, hogy „szeretném, ha szeretnének”. Szeretet-igényű lények vagyunk mindannyian. Nem szeretjük, ha az érdek elsáncolja magát velünk szemben, és sáncai mögül lövöldöz reánk. Azt szeretjük, az a jó nekünk, ha szeretnek bennünket. Ez ment meg bennünket a végső nagy harag-naptól, amikor a csaták már nem tízezres hullahegyeket hagynak maguk után, hanem az életnek a megszűntét is. Ez jó az emberiségnek. Nem az érdekek túlekedése, hanem ez az emberiség szélességű, az éhező milliárdokon is segíteni akaró jézusi szeretet. És ez jó mindnyájunknak, mert nem mehetünk be az örök életbe, míg hatalmat, pénzt és fegyvert markolászunk! A hatalmat, a pénzt és a fegyvert, ezt az istenséget mindannyiunknak le kell döntenünk arról a trónusról, amelyet a szívében állítottunk ennek a bálvány-szentháromságnak, amely a békétlenség, az emberiség földi halála és az örök halál gyümölcsét tudja csupán nyújtani az emberiség számára.

4.

Testvérek! Ez a húsvéti hiszek annyit jelent, hogy ez az egyetlen értelmes emberi mondanivaló az emberiség életében; és bármi más mondanivaló, amely a hatalmat, a pénzt és a fegyvert teszi oda az emberiség elé mint irányító csillagot – a legjobb szubjektív szándék mellett is –, objektíve félrevezeti az emberiséget. Elpusztítja az életet. Elpusztítja azt, ami jó nekünk. A húsvéti hiszek eddigiekben kifejtett tartalma szükségképpen – üzenet. Ha az evangéliumot magyarra lefordítjuk, így is fordíthatjuk: üzenet. Testvérek, ez az Isten üzenete számunkra! Meg-nem-szűnően és addig, amíg a világ áll; amíg el nem pusztítja azt ennek a tudomásul nem vevése. Ki fogja továbbadni ezt az üzenetet? Hogyan fog ez az üzenet eljutni az emberiséghez? Hogyan teremődik meg az alapja az itt-nem-levőkben, a távollevőkben, hogy ledönthessék szívükben a hatalom, a pénz és a fegyver bálvány-szentháromságát a trónjáról? Hogyan fog eljutni hozzájuk az üzenet?! A húsvéti Jézus kiszolgáltatta magát nekünk. A húsvéti Jézus kiszolgáltatta magát nektek. Csak rajtatok keresztül tudja eljuttatni az üzenetet! Belepusztul az emberiség, ha el nem jut rajtatok keresztül hozzájuk az üzenet! Mentsétek meg az emberiséget ! Ámen.

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1978, 1.kötet